

Virgöl 21 Eylöl

Emin Reřah

2020-09-21 21:38:59+0300

Gamofobim çok değişik bir hal aldı. Düęün, nikah, nişan veya bu minvalde herhangi bir paylaşım gördüğümde tansiyonumun yükseldiğini, nabzımın hızlandığını, *kaç/savaş/ölü taklidi yap* reflekslerimin devreye girdiğini hissediyorum. Düz mizojini değil, kadınlara karşı bir *ifna* halim yok ama evlilik tüylerimi diken, ruhuma işlemiş bir korkuya dönüşmüş. Gelinlik görünce örümcek görmüş gibi tepki veriyorum.

Korkumun mantıklı bir izahını yapmak niyetinde değilim, evlilik de dahil her çeşit ilişkinin iyisi ve kötüsü var, benim başımdan kötülerinin geçmiş olması genelinin kötü olduğu anlamına gelmez. O sebeple şimdi uzun uzun *evlilik neden işe yaramaz ve arkaik bir saçmalaktır* diye yazmayacağım. Zaten yeterince uğraştım bu konunun *teorisine*. İsteyenin evlenmesinde de benim için bir sorun yok.

Banka veznedarlarının emekli olmalarına bir-iki yıl varken görevlerinin değiştüğünü söylemişti biri. Emeklilik yaklaştıkça yıllardır sayıp durduğu paralardan önemli bir yekûnu alıp ortadan kaybolmak gibi bir *meslek hastalıkları* varmış. Neden emekliliğine on yıl varken yapmıyor da, daha kısa bir süre kalınca yapıyor? *Fırsatların azalması* ile mi ilgili? *Bunu yapmazsam tüm emekliliği pişmanlık içinde geçireceğim ve zaten kimse yüzüme bakmayacak* diye mi? O psikolojiyi de anladığımı düşünüyorum. Ortadan kaybolmak ve emekliliğini bir sahil kasabasında maddi kaygı gütmeden sürdürmek mi, emekli maaşı kuyruğunda zamlardan ve hayat pahalılığından konuşarak sosyalleşmeye çalışmak mı? *Dürüst veznedar* olmanın sosyal getirisi çekeceğın maddi çileye değer mi?

Bendeki gamofobi bir defa emekli olmuş ve hayatını bir sahil kasabasının sorumsuz dinginliğinde geçirme imkanı bulmuş birinin, yeniden işe davet edilmesindeki fobi. Evet, vezneden parayı alıp kaçmamış ve önemli bir kusur işlememiş olabilirim ama bir defa emekli olmayı başardığıma göre, ayaklarımı denize doğru uzatıp dertsiz uyuklamak benim de hakkım olmalı.